

BIBLIOTEKA
SHËTETIT

814-1

K 50

Këngët e para

POEZI
NGA
LETRARET
E RINJ

8141
K 50.

KËNGËT E PARA

Poezi nga letrarët e rinj

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Në këtë libër janë përmbledhur poezi të letrarëve të rinj,
të cilët po duken me shkrimet e para nëpër faqet e shtypit
letrar, por ende nuk kanë dalë me vëllim të veçantë.

KUR DEL HËNA MES SHPATESH

Mes shpatesh e bukur doli hëna,
thikë më thikë malesh prerë,
porsi syri i të gjithë brezave
në shenjestrat e armëve përherë,

Rrinë si shqekëz pushke shpatet
prerë konturet me gurë të bardhë
dhe sa herë që del hëna mbrëmjeve
më kujton pranë pushkës një ushtar.

Si frëngji kjo gryka e llangës
u zhurit nga flakët e dyfeqeve,
kur mbi armiqtë «përpara trimal!»
u thërriste komisari djemëve.

Te kjo grykë u kryqëzuan kohërat
ballë për ballë me armiqtë u gjetëm
te kjo grykë ua mposhtëm topat
ne, që luftuam me një pushkë me gjalëm.

Nisin grykat lumin me rropamë
që të blegërijë si dele fushave,
solli gjak kur trimat dje ranë
që dhe këtej të mbinin lulëkuqe.

Shebenikut shkund lulebardha
gurgullima romantike e përrenjëve.
Mes shpatesh prerë, mbrëmjeve hëna
porsi syri i të gjithë brezave.

ERËRAT FRYJNË PRANË BUSTIT

Në këtë pllajë stinë më stinë erërat fryjnë
harbuar shtigjesh, grykave, zallit
duke marrë me vete buzëqeshjen e busteve,
buzëqeshjen e ngrohtë të Qemalit.

Në këtë pllajë degët e kumbullave mund t'i
shkundin petalet
nga pëllëmbët e erës së malit,
por gjithmonë i bardhë këtu do të mbetet
busti i Qemalit.

Këtu agimet e ditëve vijnë e ngarkohen me dritë
për t'u shpalosur të bardhë
mbi ballin e të gjithë mëngjeseve tona
si mbi ballin e nënave shpalosen shamitë.

Këtu era fryn nëpër telat e violinës së Qemalit
duke belbëzuar refrenin e ëndrrës së tij
dhe zogjtë nga degët e kumbullave mësojnë këngë
për t'i kënduar pastaj nga lartësitë e bigave
dhe majat e furnaltave që mban kjo tokë.

Këtu mëngjeset vijnë e ngarkohen me dritë,
këtu bilbilat vijnë e mësojnë këngë,
këtu erërat stinë më stinë pëshpërisin me mall
Qemal, Qemal...

BARDHËSI

Mbrëmë zbrita nga bjeshkët e bardha të Martaneshit ku 15 ditë e net çava shtigjeve të bardha ku nuk më mërziti shkëlqimi i pambarimtë i dëborës po veç me bardhësi m'u mbush shpirti dhe kënga.

Mbrëmë zbrita nga bjeshkët e bardha të Martaneshit në kolonën e gjatë të marshimit. Ndonëse supet ishin lodhur nga pesha e rëndë e pajimeve pata dëshirë të sillja orteqet e bardha të dëborës që tek sheshi «Skënderbej» të loznin fëmijët.

Ndonëse nuk solla dëborën e bardhë të malit unë këtë këngë të bardhë fëmijëve u solla që ata ta këndojnë nëpër udhët e qytetit dhe t'u lulëzojë si sythet e pranverës në buzët e njoma.

KUR NDERROJNË STINËT

Së shpejti vjen pranvera
dhe djemtë kur dalin nga dyert e uzinave
i thonë njëri-tjetrit:
— Do të ketë më shumë dieil!

Së shpejti ndërrojnë stinët
dhe vajzat e bukura me shamitë plot lule,
me vështrim nga fushat pëshpërisin:
— Do të korrim më shumë grurë!

Në të tridhjetin vjet
mëngjezet e atdheut janë më të zjarrtë
dhe unë ndjej
si mes zërave te jetës
më i fortë është zëri i Partisë sime:
— Do të ngrihen më shumë, më shumë
flamurë!

MOTIVET TONA

Mbi majën e malit bien flokë të bardha mjegullash,
mbi udhët tona brerojnë notat e gjelbra të një kënge
partizane.

Ngjeshim vezme, rrafshojmë mirë shënjestrat,
erë barut biem kur kthehemi nga poligonet.

Kemi ne motivet tona rinore të bukura.
motivet me ëndërra të pastra,
motivet e mbushura me yje të qartë.

Mbi profilet tona rrëshqet dielli i pranverës,
kemi të thjeshtë dhe të lumtur që kemi hedhur supeve
pushkët

dhe motivet tona hyjnë aq të gëzuara
te zemrat e të afërmeve, te zemra e popullit.